

РЕШЕНИЕ

№ 2864

гр. София, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 111-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И. М.

при участието на секретаря М. М.
като разгледа докладваното от И. М. Административно наказателно дело № 20221110207431 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН.

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от Ж. П. Д. от ....., с ЕГН: ***** чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № 22 – 4332 - 003929 издадено на 24.03.2022г. от Началник група на СДВР сектор „Пътна Полиция“ СДВР, с което на жалбоподателя са наложени наказания глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл.173, ал.3 пр.2 от ЗДвП.

В жалбата санкционираното лице оспорва наказателното постановление като навежда твърдения за липса на компетентност на актосъставителя, и нарушение на инструкцията на за извършване на проверка на лица и на Наредба за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози. Също така се възразява, че наказателното постановление е било издадено в нарушение на разпоредбите на ЗАНН. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Ж.Д., редовно призован, не се

явява и не се представлява.

Административно – наказващият орган - Началник група на СДВР сектор „Пътна Полиция“ СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Софийски Районен съд, след като се запозна с доказателствата по делото и като взе предвид посочените в жалбата оплаквания, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана с това право страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Събраните в хода на съдебното писмени доказателства и доказателствени средства установяват следната фактическа обстановка:

На 11.03.2022г. около 20:45ч.в гр.София, по бул.,„Никола Петков“, с посока на движение от бул.,„Цар Борис Трети“ към ул.,„Любляна“, жалбоподателят Ж.Д. управлявал личния си лек автомобил марка „О. В.“ с рег.№ ..... Същият бил спрял със „стоп – палка“ от служители в сектор „Пътна Полиция“ при СДВР мл. автоконтрольор Б. Г. и Н. З. Проверката била във връзка с употреба на наркотични вещества от водачите на МПС. На водача било предложено да бъде изпробван с техническо средство DRUG TEST 5000 № 0049 за наличие на употреба на наркотични вещества или техни аналози, който отказал да даде проба. Свидетелят Н.З. издал талон за изследване № 0059883, в който жалбоподателят изрично посочил, че отказва да бъде тестван с медицинско и химическо или химико – токсикологично изследване. В теста било посочено здравното заведение и времето, през което водачът, ако пожелае, следва да се яви за даване на проба. Отказът му бил санкциониран с АУАН, който му бил връчен лично и подписан от него без възражения. С акта било иззето и СУМПС, КТ и СРМП. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе като безспорно установена и доказана от разпитаните в качеството на свидетели полицейски служители Б. Г. и Н. З. В своите показания и двамата заявяват, че са били очевидци на управлението на лекия автомобил, в лицето на жалбоподателя и декларирания му отказ да бъде изпробван за наличие на употребени наркотици. Съдът кредитира показанията на свидетелите като еднопосочни,

логични и непротиворечиви. Същите се потвърждават и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и в частност талон за изследване № 0059883.

Предмет на преценка на обжалваното наказателно постановление е съответствието му с материалния и процесуалния закон.

Както съставеният АУАН, така и обжалваното наказателно постановление отговарят на изискванията на ЗАНН. Същите са издадени в съответствие с давностните срокове, предвидени в ЗАНН.

При така възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализ на събраните доказателства съдът намира, че по безспорен и несъмнен начин се доказва, че жалбоподателят Ж.Д. е извършил вмененото му административно нарушение по чл.174, ал.3 пр.2 от ЗДвП. Видно от доказателствената съвкупност е, че на процесната дата лицето е управлявало МПС, било е спряно и е отказало да бъде тествано за употреба на наркотични вещества.

От обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез бездействие. Лицето е било водач на МПС и е заявило отказ да бъде изпробвано за наличие на употребени наркотични вещества както с техническо средство, така и с предвидения в чл.3в т.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. алтернативен метод на медицинско и химико токсикологично изследване. Последното обстоятелство е било изрично декларирано от жалбоподателя с неговия подпис в издадения му талон за изследване.

От субективна страна деецът нарушението е умишлено и се счита за извършено при форма на вина - пряк умисъл. Деецът е съзнавал, че е поканен да бъде изпробван за наличие на употребени наркотици от длъжностни лица и по надлежния ред и въпреки това е отказал без основателна причина. Отказът му е бил повторен и след издаването му на талон за изследване, с който е следвало да се яви във ВМА.

Съдът не споделя оплакванията в жалбата за липса на компетентност от страна на Б. Г. С нарочна Заповед № 513з – 9978/29.06.2020г. на Директор СДВР изрично е предоставено правомощие на лицето да извършва контролна дейност в сектор „Пътна Полиция“ при СДВР, което е доказателство за неговата компетентност във връзка със санкциониране на нарушители по ЗДвП.

Не следва да бъде възприето и оплакването за нарушение на предвидения ред за проверка на едно лице за употреба на наркотични вещества. В случая е налице отказ на лицето да бъде изпробвано по който и да е от предвидените в наредбата методи – с техническо средство или медицинско и химическо или химико – токсикологично изследване. И двата отказа са били надлежно обективирани посредством подписите на водача на МПС и доказано чрез последващите му действия, а именно да не се яви във ВМА по повод даване на проба за употреба на наркотици. Не следва да бъде споделено възражението за наличие на спазване на инструкцията по реда и организацията за осъществяване на дейността на пътното движение и преминаването на актосъставителя през задължително обучение за боравене с техническо средство DRUG TEST 5000. Въпросните оплаквания се изцяло неотносими доколкото самия жалбоподател е отказал да даде проба. Основанието за евентуалното им уважаване и в случая, че такава проба е била дадена и резултатът от нея би бил обект на оспорване.

По отношение на оплакването за издаването на АУАН и НП в нарушение на разпоредбите на ЗАНН съдът не намира основание да сподели подобно оплакване. Освен, че не са наведени никакви мотиви в тази насока, но и при извършената служебна проверка не бяха констатирани непълноти и неточности, които да са в степен да опорочат издадените актове и да накърнят правото на защита на дееца.

По отношение на вида и размера на наказанието съдът констатира, че административно наказващия орган правилно е приложил разпоредба на чл.173, ал.3 от ЗДвП, която регламентира за извършеното нарушение наказание глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 24 месеца. Правната норма санкционира няколко алтернативни противоправни прояви от страна на водачите на МПС, като прецизно е коректно е посочено в наказателното постановление, че жалбоподателят е бил наказан за нарушение на чл.174, ал.3 пр.2 от закона, а именно отказ да му бъде извършена проверка с тест за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози. Предвид налагане на минимално по размер наказание и не следва да бъде извършвана последваща редукция.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на

наказателното постановление не бяха констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание. Налице е коректно посочване на нарушената правна норма в съставения АУАН и НП, които отговарят на извършеното изпълнително деяние. Не бяха констатирани неточности, неясноти или липси на законоустановената правна норма както по отношение на нарушението, така и на неговото санкциониране. С оглед гореизложеното наказателното постановление се явява законосъобразно и като такава следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление Наказателно Постановление № 22 – 4332 - 003929 издадено на 24.03.2022г. от Началник група на СДВР сектор „Пътна Полиция“ СДВР, с което на Ж. П. Д. от ....., с ЕГН: ***** са наложени наказания глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл.173, ал.3 пр.2 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението му на страните пред АССГ.

Съдия при Софийски районен съд: _____